

[Ømann.]

en reform af opsparings- og forsikringsfradragene.

Herved fjernes en række besværlige fradrag fra selvangivelsen.

Der er tidligere fra alle partiers skatteordførere udtrykt sympati for at gøre de fradrag, der ikke kan betegnes som driftsudgifter, og som derfor ikke bør være underkastet skatteskalaens progression, til fradrag i skatten, således at fradraget giver samme skatterabat uanset indkomstens højde.

Forslaget følger denne rimelige og retfærdige tanke op, men går et skridt videre. Er man først kommet så vidt, at der til en given indbetaling eller præmie svarer en entydigt bestemt skatterabat, forekommer det nærliggende, at man lader penge- og forsikringsinstitutterne administrere og yde den pågældende rabat som en fast procent af præmien, hvorefter de kan hente pengene hos det offentlige.

Denne ordning, der ville fjerne disse fradrag helt fra skatteopgørelserne, ville betyde et langt skridt henimod en enkel bruttobeskatning af lønindkomsterne.

Forslagsstillerne er klar over de vanskeligheder, et sådant tilsyneladende enkelt forslag kan frembyde, når det skal anvendes på et kaotisk væld af fradragsordninger, som trods gentagne forsøg på sanering og forenkling stadig væk eksisterer på visse rubrikker i selvangivelsen.

Derfor foreslår vi som indgang til reformen, at der gennemføres en tilbunds gående forenkling og beskæring, også med henblik på at afskaffe ordninger, der går ud over al rimelighed.

Der skulle ikke være behov for noget langstrakt eller dybtgående kommissionsarbejde, før skatteudvalget kan skride til beslutninger på dette område. Loven om pensionsordninger m.v. har jo for nylig været til gennemgang.

Jeg tillader mig derfor at anbefale forslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lütken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af virkningerne af en statslig enhedsskat.

Når forslagsstillerne har valgt at frem-

sætte forslag om nedsættelse af en kommission, skyldes det, at indførelse af en statslig indkomstenhedsskat medfører mange dybtgående ændringer i vort traditionelle beskatningsmønster, herunder navnlig at den selvstændige skatteudskrivningsret for primær- og amtskommuner bortfalder.

Enhedsskatten medfører imidlertid så mange væsentlige fordele, at der skal meget stærke modgående argumenter til for at undlade at gennemføre denne skattereform.

Forslagsstillerne skal i denne forbindelse pege på, at enhedsskatten er som skabt til kildeskattesystemet, hvorfor den givet medfører en tiltrængt forenkling af vort samlede skattesystem. Stort set alle problemer vedrørende fra- og tilflytninger forsvinder, når indkomstskatten er ens over hele landet.

Den gunstigste virkning af en enhedsskat er imidlertid ikke virkningen på det skattemæssige område, men på budgetterings- og styringsområdet.

Problemerne med at budgettere, planlægge og styre landets økonomi var i forgrunden under finanslovsdebatten vedrørende finanslovsforslaget for 1973/74. Økonomi- og budgetministeren talte om den manglende styring på de lovbundne udgiftsområder og nævnte, at vanskelighederne var størst på de områder, der hovedsagelig beroede på kommuner og selvejende institutioner. Økonomi- og budgetministeren fremhævede, at budgetteringen må omfatte hele den offentlige sektor, altså både stat og kommuner. I forbindelse hermed udtalte ministeren på regeringens vegne, at tilpasningen af den offentlige sektors aktivitet til det ud fra samfundsøkonomiske hensyn ønskelige ikke fortrinsvis bør ske over udgifterne til de rene statsopgaver. Udviklingen i hele den offentlige sektor må inddrages.

På baggrund af disse betragtninger kan man vel forvente, at regeringen vil være venlig eller i hvert fald fordomsfrit indstillet over for en saglig undersøgelse af fordele og ulemper ved en enhedsskat.

Det må jo erindres, at uanset hvilke aftaler der måtte kunne indgås mellem staten og kommunerne om samordning af den økonomiske politik, vil statens, dvs. regeringens og folketingets, muligheder for landsomfattende økonomisk prioritering være stærkt begrænsede, så længe kommunerne, der ind-